

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	80 "			
Pe un pătrar de an	40 "			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	260 Lei.			

Inchiderea cârciumilor rurale.

Decizia ministerială Nr. 35617 din 28 Noemvrie 1925, publicată în Monitorul Oficial Nr. 266 din 2 Decemvrie a aceluiaș an, a stabilit, că în comunele rurale din Ardeal, Banat și Bucovina cârciumile să fie închise în toată ziua în Dumineci și sărbători.

În Vechiul Regat și în Basarabia s'a continuat a se aplica un alt regim și anume deschiderea cârciumilor între orele 12—19 Dumineca și în sărbătorile legale.

Din cele de mai sus se vede, că în anul 1925 nu se luaseră încă dispoziții pentru uniformizarea regimului pe întreg cuprinsul țării în ce privește închiderea cârciumilor rurale.

Urmarea acestei întrelăsări a fost, că cârciumarii din Ardeal, Banat și Bucovina au cerut în repetate rânduri extinderea regimului din Vechiul Regat și în aceste provincii, iar în cazul cel mai rău cereau, ca aceleași dispozițiuni să între în vigoare pentru întreaga țară, făcându-se unificarea și în privința normelor referitoare la închiderea cârciumilor sătești.

Se pare însă, că au existat oarecari motive, cari au determinat Guvernele țării să susțină și pe mai departe această deosebire până în primăvara acestui an, când s'a făcut uniformizarea.

Anume Ministerul Muncii, Cooperăției și Asigurărilor Sociale, având în vedere că a reveni asupra măsurii luate în Ardeal, Banat și Bucovina ar însemna a reveni la un regim de toleranță a cârciumilor, care de mult nu se mai aplică în acele regiuni, — cu deciziunea Nr. 14814 din 20 Martie 1929 a extins pe întreg cuprinsul țării dispozițiile deciziei ministeriale Nr. 35617 din 28 Noemvrie 1925, dispunând, că regimul cârciumilor din comunele rurale din întreaga țară va fi, că cârciumile vor fi închise tot timpul în zilele de Dumineci și de sărbători legale.

Această decizie ministerială a fos comunicată tuturor prefectilor de județ și de poliție cu adausul, că având în vedere rezultatele bune obținute de ceinăriile înființate în valea Jiului, să se ia măsuri, ca petrecerile cari aveau loc Dumineca și în sărbătorile legale la cârciumi, să fie înlocuite cu șezători culturale, cari se vor ține la școala din comună, unde se vor pune la dispoziția locuitorilor ceaiuri și băuturi răcoritoare fără alcool.

Abia s'a publicat această decizie ministerială, s'au și făcut puternice intervențiuni atât la Ministerul Muncii, cât și chiar la Consiliul de Miniștri pentru a asigura sătenilor ocaziuni de a putea consuma băuturi spirtoase și în zile de Dumineci și de sărbători.

Pe timpul, când se făceau aceste intervențiuni a apărut în ziarele din capitală informația, că Consiliul de Miniștri în urma propunerii făcute afirmative de Subsecretarul de stat la Ministerul de Interne, ar fi hotărât să suspende în localitățile, unde populația o va cere, măsura luată de Ministerul Muncii, de a se închide cârciumile în zilele de Dumineci și celelalte sărbători legale.

Apoi se mai preciza în presă, că prefectilor de județ li s'ar fi dat dreptul, sub rezerva aprobării ulterioare a Ministeriului de Interne, ca să suspende interdicția aplicată cârciumilor de către Ministerul Muncii.

La câteva zile a urmat o desmințire categorică din partea Ministerului Muncii, prin care se aduce la cunoștință generală, că actualul Guvern al țării nu a luat nici o măsură de anulare a deciziei Ministerului Muncii și prin urmare birturile din comunele rurale au să rămână și pe mai departe închise în zilele de Dumineci și sărbători legale.

Disponerea închiderei cârciumilor în sine însă nu înseamnă și ajungerea scopului urmărit, după cum voi arăta aceasta cu o altă ocazie.

A. Moaca.

Costanzo Mignone*).

I. Contrast și armonie.

Ne-am urcat pe o colină, ca să privim lacul.... Dar el eră aproape gol, căci apa secase, iar peștii — atât de număroși pe fundul lui — se sbăteau neliniștiți în mocirlă. Se vedea că sufer. Dacă până într'o săptămână nu va plouă, toți vor muri înabușiți.

Doamne, acești sărmani peștișori sunt însă nevinovați. Ei nu știu pentru ce s'au născut, însă cunosc durerea, cunosc suferințele vieții lor.

Iată ei însă nu se știu rugă cum eu Te rog.... totuși și ei se rugau.... Rugăciunea lor constă în năzuința de a se salva. Ei nu te caută așa cum eu o fac aceasta. Totuș și ei Te caută în felul lor: căutarea lor constă în dorința de a trăi, a trăi încă pentru Tine și prin Tine, Celace ești viața, izvorul întregii vieți.

Sunt nenorociți acești. sărmani peștișori. Puțin ar fi de ajuns însă pentru a-i mângăia, atât de puțin s'ar cere pentru de a li se redă bucuria de a trăi. Două ore de ploaie, care să reumple lacul sau o scurtă ploaie torențială pe înălțimea colinei noastre și pești, și-ar recăpăta iar casa lor aerisită și sigură.

Dar cine știe, poate că altcineva altcum cugetă.

Coborând, am întâlnit o pisică, ce miaună deasupra unui zid părăsit. Desigur că eră flămândă, de aceea se învârtea în acel colț părăginit, așteptând deplina secare a lacului mititel. De s'ar prelungi această secetă, i-s'ar promite niște bucate atât de gustoase! Vai, însă de va plouă, ea sigur va trebui să moară pe câmp așa de părăsită.

O Doamne, care e în starea cea mai tristă? Cu adevărat cumplită e lumea aceasta, precum și legea ce guvernează viața pe pământ. Dar eu întreb: atunci ce rost mai are sentimentul milei, de ce nu dăinuiește ura singură.

De unde derivă iubirea care face pe părinți să se jertfească pentru fii, iar frații pentru frații lor? Care este forța emotivă ce îndeamnă pe cloșcă ca să-și întindă aripile deasupra puilor ei, înfruntând cu atâta îndrăzneală orice dușman violent? De unde forța, ce dă atâta curaj inimilor fricoase a atâtor mame?

Dacă totul e numai ură, dacă viața unuia înseamnă pericol pentru viața altuia, noi n'ar trebui să mai întâlnim decât răul, și totul ar trebui să se miște după legile ofenzivei și ale luptei.

Și totuși subsistă armonia, bunăvoirea și afecțiunea.

Căci ce ești Tu Doamne, dacă nu însași dorința cea mai adâncă, ascunsă întru toate cele existente, de a isbui — prin osteneți și strămtorări, chinuri și contraziceri, în calea acestei vieți — la ținta unei împăciuirii universale, la o viață în unire și pace pentru toate existențele ce mișună în lume.

Ce ești Tu Doamne, de nu suspinul cel mai arzător și pururea constant după o formă de viață superioară, în care orice rațiune de vrăsmășie și de neînțelegere să dispară; în care existența să-și poată ajunge odată propria-i bucurie, fără trebuința de a se mai împărți și afirma în însăși diviziunea și contradicția-i proprie; în care deci existența să fie adevărată, în plină satisfacție de sine după un *principiu de armonie universală*?

Iar acum Doamne, pot toți oamenii striga: „vie Împărăția Ta!“ Această este împărăția adevăratei fericiri, care să ne adune pe toți într'o nouă istorie de vecinice veacuri.

II. Negustori și apostoli.

Doamne deschide-mi gura mea, ca dela Tine să învețe limba mea a vorbi întru Duhul Tău cel Sfânt.

Nu mai doresc și alți maestri! Tu singur ești maestrul Învățător și Domnul meu! Căci zice și Psalmistul: „Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme? Domnul este păzitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?“¹⁾ Tot celce lapadă școala înțelepciunii Tale Doamne, nu este decât o nenorocită contrazicere între ceea ce el crede și între ceea ce nu știe.

Triști sunt toți ceice cheamă numele Tău, prin rugăciuni și jertfe aduse prin haina învechită a unei religii, ce nu mai e în viață. Dar mult mai triști sunt apoi ceice nimic nu mai văd dincolo de propriul lor fenomen; iar zilele trec și anii trec, fără ca să-și dea seama de sine în lumea care va muri înaintea ochilor lor.

Mă simt pretutindenea tulburat în sufletul meu, Doamne, pe motivul că numele Tău nu este încă pronunțat cu demnitate de popoare și indivizi. Simțesc că eu stau singur înaintea Ta. Caut prieteni și tovarăși, cari să fie cu mine la ascultarea de glasul Domnului.... Inșă unul îmi arată norocul de a te înălța, altul îmi semnalează o ambiție de a fi satisfăcută, iar al treilea o carieră strălucită. Nici unul nu-mi spune despre Tine Doamne, și că voința Ta este dincolo, mai pe sus de toate acestea. Nime nu-mi

*) Din volumul: „Colloqui con Dio e con gli uomini“, care va apare în românește cu autorizația autorului. Pr. I. F.

1). (Ps. 26, v. 1).

vorbește de Tine, Celce schimbi tot năcazul și toată durerea în mângâiere și în bucurie.

Iată că astfel mă întorc de fiecare dată singur-singurel înaintea feței Tale Doamne, cerând mângâierea numai dela Tine, și căutând a fi instruit numai în cercetarea voiei Tale.

Cum pot eu să cred celorce își vând știința lor, celorce fac comerț din arta lor? Or, toți maestrii, cari mă încunjură, își vând știința lor și fac comerț din arta lor. Prin urmare, ei nu sunt sinceri, însoțindu-se cu cei mai devotați slujitori ai lumii acesteia. Deci ei nu se pot înfățișa înaintea Ta, nefiind demni de privirile sfinte ale Slavei Tale.

Însă Tu Doamne poți face și din noi — precum odinioară — din pescari apostoli luminați, spre a putea îndemna pe toți să înțeleagă că Tu ești adevăratul liman și culmea neînșelătoare a tuturor năzuințelor omenești.

Pr. Dr. Ioan Felea.

Istoria religiilor.

C. Rudnean.

E studiul cel mai uman. Ar trebui să fie predată în toate școlile noastre de teologie. E regretabil că numai la unele Facultăți de teologie s'a înțeles acest lucru atât de util și uman.

Nici un popor din lume n'a trăit fără suflul religios, atât de mult înțeles de câțiva istorici antici teologi și erudiți.

Pr. Dr. Ion Mihăilescu dela Facultatea din București a înțeles rostul istoriei religiilor, de aceea studiile DSale sunt tot atât de multe contribuții la istoria veche a popoarelor.

Cursurile de teologie fundamentală cât și scrierile aparte despre obiceiurile, riturile, viața religioasă a popoarelor primitive sunt ideile religioase ale popoarelor cu o cultură mai mică, dar cu o viață religioasă *intensă*.

Și'n fiecare gând, gest, închinare pe care o face sălbatecul, e o semnificare a puterii Divine.

O viață religioasă puternică care-i dă posibilitatea contemplării Divinității.

Istoria religiilor trebuie să o cunoască orice bun istoric, teolog, dacă nu va voi să fie numai parțial informat în științele istorice ale teologiei.

Cunosc mulți teologi de condiții foarte bune în ale teologiilor, cari n'au putut să mă lămurească asupra multor chestiuni din istoria religiilor, ba ce e mai mult mi-au făcut trista constatare, că nu o cunosc și că n'are nici un rost în învățământul teologic.

Acestora le răspund azi, voind să le arăt că istoria religiilor e o disciplină sufletească, care ne face să înțelegem viața *spirituală, morală și gradul de cultură al popoarelor*. Ea contribuie în mare măsură la înțelegerea celor mai adânci probleme de care umanitatea e frământată de mii și mii de ani. Omenirea s'a zburcât de atât timp ca să înțeleagă, că atară de lucrurile materiale mai există un puternic Creator...

Divinitatea a creat lucrurile vizibile și dincolo de vizibil e lumea spiritelor... Manifestările superioare ale lumii nu sunt altceva decât gânduri religioase transpuse în lumea spiritelor și a infinitului...

Teologul erudit și istoricul pasionat, va cerceta toate manifestările religioase ale popoarelor din trecut până'n zilele noastre, putând să fie mai bine edificat asupra tuturor actelor omenești.

Istoria religiilor e o cerință vie a vremurilor noastre, acest adevăr ar trebui să-l înțeleagă toți teologii noștri. Până atunci scrierile d-lor Dr. I. Mihăilescu, Dr. G. Ispir, Ion G. Savin, vor fi studiate și apreciate de înțelegătorii istoriei religiilor noastre.

Actualitate...

„Presa este a patra putere în stat.“ Acesta e mai mult ca un *dicton*. Și nu este greu a ști de ce.

Presa, în marele organism al statului reprezintă plămâni acestuia, cu ajutorul cărora el — ca entitate superioară — compusă dintr'un popor, așezat pe un teritoriu comun și având o putere suverană deasupra sa — viează. Ideile curente ca și marile principii, mulțumită acesteia se raspândesc în lume. Odată raspândite, opinia publică se lasă cu totul stăpânită de acestea, la discreția lor. Cu alte cuvinte presa cârmuște, după voia sa această masă anonimă — opinia publică — îndreptându-o spre anumite scopuri. În schimb nici presa nu se poate ține la distanță de publicul cetitor; și fiind reprezentantul autorizat dintr'un moment dat al său, o strânsă legătură se presupune între presă și public.

Presa culege dar de ici, de colo ceea ce este bun și folositor — ca și plămânul oxigenul din aer — modelează și prefăce anumite idei, păreri și aprecieri diverse, neconturate, raspândindu-le apoi uniformizate. În felul acesta se stabilește o apreciere generală, unică asupra unui lucru dat.

Dela dezvoltarea presei într'un stat atârână în mare măsură, gradul de cultură al aceluia stat. Cine contestă rolul și serviciile sale pentru un popor? Revoluția franceză, de pomină în istoria popoarelor, datorită numai presei a fost pregătitoarea dreptății sociale a tuturor popoarelor din Europa. Deși în faza ei embrionară, presa Enciclopediștilor a adus cele mai reale foloase omenirii! Noi românii, abia de o sută de ani ne-am putut înșirui între popoarele civilizate. Iar începutul acestei sute coincide perfect cu înființarea celor dintâi publicații românești, a lui Eliade și Asaki...

*

Presă nu este însă totdeauna la înălțimea ei! Și aceasta din mai multe pricini.

Cui nu-i este dat să vadă oameni nedreptățiți; să-i audă vătându-se ba de una ba de alta? Atunci, o milă firească te cuprinde și compătimizești cu sinceritate pe bietul om, atins ce nedrept de pacostea rea. Când însă îl auzi pă „îi dă la foaie“ pe bârfitorii, pe călăii lui; că „or să sbârnaie toate ziarele“, atunci nu te mai apucă nici o milă; cel mult îi răspunzi cu desgust, că suntem sătui de sbârnaie ziaristice...

Cu drept cuvânt, nimic mai odios, mai disgustător decât răfuețile și calomniile pe cale ziaristică. Aceasta este oare rolul unui ziar, să stinge ca la ușa cortului împotriva unuia și a altuia; nivelul înalt al presei să se coboare până acolo, ca toți desculțații să se plimbe în voie?! Căci, iubite cetitor, poate ai auzit ca și mine, oameni într'adevăr certați cu justiția și morala amenințând cu *„calea ziaristică!“*?

Și iată, aservind unor meschine interese sau vanități personale, nimbul presei se spală-cește în fața ta om cinstit, obicinuit să afli în ziare altfel de lectură decât cea curentă. În gând — dacă nu erumpi cu vorba — condamnă deopotrivă și pe „autor“ și pe directorul ziarului, care nu găsește altceva mai bun de publicat, decât injurii și calomniile ordinare! Rezultatul este, că din zi în zi te rătăcești de un atare scris, îl dai la o parte și-l abandonezi cu totul. Nimic mai firesc. Cerințele omului cult sunt altele decât să citească răfuelele cuiva, tipărite în mii și mii de exemplare. Ești pe picior de războiu cu cineva, îl dai în judecată sau îți ceri satisfacția pe care o dorești, numai cruță-mă pe mine cu trebile dumitale, cu cari nu am nimic comun!...

*

Vremile progresaază; reviste, ziare de toate nuanțele, se înmulțesc pe zi ce trece. Slova tipărită pătrunde tot mai adânc în popor. Acesta îi simțește necesitatea și binefacerea.

Binefăcătoare este însă presa, când dă o educație sănătoasă cetitorilor săi, și nu otrăvind sufletele plâpânde cu invective și vorbe calomnioase.

Deaceea, ridicați nimbul presei — căci mai de grabă îi salvați popularitatea și considerația de care trebuie să se bucure a *patra putere în stat!*

Fățarnicia.

Vai, în ce hal de stricăciune morală a ajuns lumea de astăzi! Pasiunile și patimile cele mai urite copleșesc omenirea. Iar dintre toate acestea mai primejdioase par a fi lingușirile de tot felul datorită cărora ne putem ascunde toate defectele sub masca fățarniciei sau ipocrizei. Fățarnicia este marea artă, pe care dacă izbutești să o înveți, o duci bine și ajungi departe, iar dacă nu cine știe?... Fățarnicia, a spus odată un mare învățat, este o concesiune pe care o face viciul virtuții. Ea este obiectul ce se găsește în mâinile fiecăruia, într'o măsură mai mare sau mai mică, și care are rădăcini atât de puternice în sufletul fiecărui om, încât nu se va mai putea stârpi niciodată, chiar dacă omul ar ajunge — aproape — să atingă apogeul dezvoltării culturale. Cine dintre noi nu vrea să pară semenilor săi, mai bun decât este el în realitate?! De foarte multe ori ne dăm bine seama, că suntem răi și păcătoși, dar cu toate acestea nu ezităm un moment de a dovedi altora, că suntem buni sau, că avem un suflet nobil. Știm, că virtutea nu numai că este superioară viciului dar este antipodul acestuia și cu toate acestea preferim a ne lăsa târâți de vicii decât a ne întări în virtute. Insuși Mântuitorul Iisus Christos a luptat împotriva fățarniciei și a minciunii — înrudită de aproape cu cea dintâiu — când a spus apostolilor Săi: „Păziți-vă de prorocii cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar înlăuntru sunt lupi răpitori“ (Matei 7₁₆). Cine ar putea să fie acești lupi răpitori de care vorbește Mântuitorul, alții decât fățarnicii?! Haina — foarte frumoasă în aparență — a fățarniciei este — în fond foarte primejdioasă. Sub haina — sclipitoare ca a diamantului fals — a ipocrizei, se ascund cele mai înverșunate vicii și patimi și cele mai josnice slăbiciuni. Practicarea ipocrizei le face — dela un timp — plăcere în așa fel că o vor crede ca adevărată. Când fățarnicia ajunge în stadiul acesta, devine subconștientă sau inconștientă, stadiu în care sărmanele ființe — oamenii — nu-și mai pot da seama despre aceasta. Un proverb zice; dacă o primejdie pe care o cunoaștem este jumătate învinsă, dimpotrivă o primejdie inconștientă — necunoscută — ne învinge întotdeauna pe noi“.

Fățarnicia, devenită inconștientă se împacă în mod foarte amabil cu toate slăbiciunile și poftele

noastre egoiste, învățându-ne ca să le înfrumusețăm împodobindu-le cu titluri false. Mulțumită acestui fel de ipocrizie, lașitatea se numește prudență și deșteptăciune, sgarcerenia economie prevăzătoare, nedreptatea dreptate, abuzul de putere ocrotire părintească, lingușirea dare legitimă datorită meritului nostru, minciuna adevăr etc. etc. Fățarnicii inconștienți, preocupați de cele mai nemernice calcule ale egoismului, susțin totuși că luptă în numele dreptății și al binelui social. Aceștia sunt cei mai primejdioși și-și joacă mai bine rolul lor decât acei cari știu că sunt ipocriți. Impotriva acestora a luptat Domnul nostru Iisus Christos când a zis: „Fățarnice, scoate întâiu bârna din ochiul tău, și atunci vei vedea să scoți stercul din ochiul fratelui tău“ (Matei 7, 5). Prin obișnuință fățarnicia devine — întotdeauna — inconștientă și tot prin obișnuință amorul propriu ne împinge să primim ceea ce ne încântă și ne folosește și să închidem ochii, ba chiar să ne mâniem, la ceea ce ne rănește.

Fățarnicia este boala cea mai mare a veacului acestuia și semnele caracteristice ale unei anumite categorii de oameni. Condamnăm fățarnicia și pe cei fățarnici?! Nici vorbă! Căci în felul acesta ar trebui să ne scoatem întâiu bârna din ochii noștri și apoi stercul din ochiul fratelui... ci în loc să facem ceea ce trebuie, mai bucuroși o iertăm la alții fiindcă trebuie să ne-o iertăm — în primul rând — nouă înșine!...

Tiberiu Șuta.

Ș T I R I

Solemnitatea dela Episcopia din Huși. Astăzi, Duminecă, are loc în centrul episcopiei nord-moldovene, de Huși, solemnitatea hirotonirii intru arhieru a P. C. Sale Părintelui arhimandrit Dr. Veniamin Pocitan. Actul sfințirii se săvârșește de I. P. S. Sa Metropolitul Pimen al Moldovei asistat de mai mulți episcopi și arhierii — vicari.

„Religia, ca obiect de învățământ.“ Sub acest titlu cetim în „Universul“ din 22 Iunie a. c. între altele, următoarele: Preoții parlamentari, ortodoxi și uniți au avut Miercuri la Cameră o consfătuire cu d. N. Costăchescu, ministrul instrucției, asupra situației ce se creiază religiei, ca obiect de învățământ prin noul regulament școlar. Religia fiind trecută în rândul dexterităților, fără să se dea note elevilor, ci numai mențiuni de „atent“ sau „neatent“, preoții ortodoxi și cei uniți au cerut D-lui ministru al instrucției să i se dea religiei aceeași importanță pe care a avut-o până acum între obiectele de studiu și elevilor să li se dea note.

† **Profesorul Dr. Traian Lalescu** după lungi și chinuitoare suferințe a răposat în Domnul săptămâna trecută în București. Savantul cu renume european, distins matematician și bun patriot a fost fiul Banatului nostru, ale căruia interese le-a servit cu devotament, totdeauna. Frumoasele sale calități și talentul său științific au fost puse neprecupețit în serviciul patriei sale; dară niciodată distinsul profesor universitar și fostul ministru de finanțe n'a uitat Banatul său drag, ci l-a ajutat și înzestrat cu tot felul de instituții și școli. Până în cele mai infundate sătulețe din munții graniței, numele său a fost cunoscut; iar astăzi cu pietate i se zice celuice a răposat în floarea vârstei sale: Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Șapte ani dela moartea lui Take Ionescu.

Șapte ani se împlinesc astăzi dela moartea ilustrului nostru bărbat de stat, căruia în mare parte se datorește alianța româno-jugoslavo-cehoslovacă, adică Mica Înțelegere. Din acest prilej se oficiază în sf. mănăstire din Sinaia un parastas, în memoria marelui dispărut.

Laureații din acest an cu premiile naționale.

Săptămâna trecută s'au acordat cele două premii naționale de câte 100.000 Lei și anume: premiul pentru proză dlui Liviu Rebreanu cel mai mare romancier al nostru iar cel pentru poezie dlui Alexandru Davila, autorul frumoasei piese naționale Vlaicu Vodă.

Parlamentul nostru și-a prorogat actuala sesiune până la 15 Iulie, având a vota mai multe legi, între care cea mai importantă este legea pentru reforma administrativă.

Din motive de economii bugetare, pe ziua de 1 August au fost rechemăți în țară următorii miniștrii plenipotențari: d. Filip Lahovari (Cairo) d. Penescu (Stokholm) d. Henri Catargi (Bruxelles) d. Anton Bibescu (Madrid) d. I. P. Carp (Haga) și d. Trandafirescu (Tirana). Legațiile respective din Tokio și Rio de Janeiro — ai căror titulari au fost rechemăți mai de mult — vor fi girate provizoriu de câte un însărcinat de afaceri.

Nenorocire la o excursie. Din prilejul unei excursii la minele de sare din Ocna-Șugatug, s'a întâmplat o groaznică nenorocire. Anume, coborându-se mai mulți copilași elevi de școală primară într'un puț de sare, și ascensorul fiind cu totul primitiv, doi dintre copilași s'au prăbușit; unul în adâncul minelor sdobindu-se complet, iar celalalt fiind aruncat într'o firidă, a fost găsit aproape mort.

Ciumă în Constantinopol. Ministerul sănătății a fost înștiințat zilele acestea, că la Constantinopol s'au ivit două cazuri de ciumă bubonică. Ministerul a luat măsurile sanitare necesare față de călătorii și obiectele ce eventual ar sosi la noi din orașul contaminat de această groaznică boală.

Mersul trenurilor

dela 25 Iunie 1929 din gara Caransebeș

Dela Orșova spre Timișoara			Dela Timișoara spre Orșova		
Sosește		Pleacă	Sosește		Pleacă
1:33	Personal	1:43	1:35	Personal	1:50
tren local	Personal	4:30	8:11	Personal	tren local
8:11	Accelerat	8:18	10:02	Accelerat	10:12
7:16	Personal	7:23	12:23	Personal	12:40
10:11	Simplon	10:21	16:20	Personal	tren local
tren local	Personal	12:30	19:07	Personal	19:17
14:44	Personal	14:52	19:55	Simplon	20:04
20:31	Accelerat	20:38	21:17	Accelerat	21:25
Spre Băuțar, Subcetate			Dela Subcetate, Băuțar		
Pleacă			Sosește		
7:45	Mixt până la Subcetate		6:50	Mixt dela Băuțar	
16:05	Mixt până la Subcetate		12:02	Mixt dela Subcetate	
21:25	Mixt până la Băuțar		19:05	Mixt dela Subcetate	

CONCURS.

Pe baza ord. Ven. Consiliu eparhial ddto. 15 Mai 1929 Nr. 1534 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul George Ciocoi la parohia de clasa II. din Hitiaș cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare

Venitele:

- 1/3 (treia) parte din sesiunea parohială.
- 1/3 (treia) parte din două intravilane.
- 1/3 (treia) parte din două estravilene, cu solvirea dărilor recerute.

4. Toate venitele stolare uzitate.

De locuință — deocamdată — se va îngriji alesul.

Se observă, că retribuțiunea dela Stat alesul capelan o va primi amăsurat posturilor vacante de capelan, obveninde.

Recurenții să nainteze cererea de concurs cu documentele prescrie Prea On. Oficiu protopopesc în Buziaș, adresate Consiliului parohial din Hitiaș; să se presinte cu prealabila însinuare a protopopului tractual în o Duminecă sau sârbătoare în sfânta biserică spre a dovedi dexteritatea în tipic — cântare-ora-torie — dar nici de cum în ziua de alegere.

Hitiaș 25 Mai 1929.

George Ciocoi
președinte.

1—3

Ioan Stoica
notar.

În conțelegere cu Oficiul protopresbital.

Licitațiune minuendă.

Pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial ddto. 29 Sept. 1928 Nr. 5526 E ex 1928 comuna bisericească ort. rom. din Silagiu, protopresbiteratul Buziaș, dă în întreprindere pe calea licitațiunii publice acoperirea turnului bisericii cu tinichea, facerea crucilor, punerea parafulgerelor și repararea construcției de lemn la turn, cari lucrări s'au evaluat la suma de 77.500 Lei; iar tot pe baza încuviințării Venerabilului Consiliu eparhial ddto. 17 Maiu 1929 Nr. 2526 E. ex 1929 se dă tot pe calea licitațiunii publice în întreprindere renovarea bisericii, facerea unui pavaj în jurul bisericii și în jurul intravilanului bisericii, cari lucrări s'au evaluat la suma de 91.075 Lei.

Licitațiunile se vor ținea Duminecă la 30 Iunie 1929 la orele 3 în sala școalei din loc.

Comuna bisericească își rezervă dreptul de a da aceste lucrări acelor întreprinzători — fără considerare la rezultatul licitațiunilor — în cari are mai multă încredere. Diurne sau spese de călătorie com. bis. nu plătește.

Reflecții vor depune ca vadiu 10% din prețul lucrărilor în bani gata sau în hârtii de valoare.

Devizele de lucrări se pot vedea zilnic la oficiul parohial.

Spesele cu contractele și timbrele le suportă întreprinzătorii.

Contractele devin obligatoare pentru întreprinzători îndată după subscriere, dar pentru comuna bisericească numai după aprobarea lor din partea Venerabilului Consiliu eparhial.

Silagiu la 10 Iunie 1929.

Consiliul parohial.

Licitație minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consiliu eparhial cu Nr. 2883 E. ex 1929 ddto 31 Maiu a. c. comuna bisericească ort. din Gârliște, plasa Reșița, dă în întreprindere prin licitație minuendă, facerea ușilor și ferestrelor dela sfânta biserică, amăsurat planului ce se poate vedea în ficare zi la oficiul parohial din loc, evaluate la suma de 65390 Lei. Biserica dispune de materialul brut de stejar, pe carele întreprinzătorul, este îndatorat a-l primi pe prețul de zi.

Comuna bisericească își rezervă dreptul de a da lucrările acelu întreprinzător în carele va avea mai multă încredere.

Diurne sau spese de călătorie, nu se acordă nimănu.

Spesele încopciate cu eșirea la fața locului, face-rea planului și devizului în suma de 2300 Lei, cad în sarcina întreprinzătorului.

Ceice doresc a întreprinde aceste lucrări, vor depune vadiu 10%.

Licitațiunea se va ținea Duminecă în 30 Iunie 1929 la 3 oare p. m.

Gârliște la 14 Iunie 1929.

Antoniu Groșianu
not. com. par.

Axentie Popovici
președ. cons. paroh.

Licitație minuendă.

Pe baza încuviințării Ven. Consiliu eparhial No. 2299 E. ex 1929 comuna bisericească ortodoxă română din Rusova-veche — plasa Răcăjdia — escrie licitație minuendă pentru acoperirea bisericii cu table zincate prima Teșeu Nr. 18.

Licitația se va ținea Duminică în 30 Iunie 1929 la 3 ore p. m.

Prețul de esclamare este 73.000 Lei.

Participanții vor depune vadiu de 10%.

Comuna bisericească nu rebonifică nimănui nici un fel de spese sau cheltueli de deplasare.

Rusova-veche la 9 Iunie 1929.

Consiliul parohial.

Intristata familie, precum și rudele defunctului

Ioan Dobromirescu

șef-contabil

al Comunității de avere din Caransebeș

aduce pe această cale mulțumiri tuturor, prietenii și cunoscuți, cari au participat la înmormântarea ce-a avut loc în 2 Iunie a. c. în Logoj, a scumpului nostru defunct.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 136 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub No. 3770/1927 efectuându-se execuțiunea la 5 Martie 1928 în favorul următorului Ludovic Király din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 3192 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 7500 Lei — bani și anume: 1. una vacă roșie, 2. una vacă galbină cu alb, se vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș, de sub Nr. 1567/1928 G. pentru incasarea creanței de 3192 Lei — bani capital, cu 10% interese din 28 Iunie 1927 și spesele de 1769 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 27 Iunie 1929 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș (Dealul viilor) la locuința urmăritei** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu cea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 31 Maiu 1929.

Portărel M. Guran.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 381 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4863/1927 efectuându-se execuțiunea la 16 Maiu 1928 în favorul următorului Petru Hamat din Buchin reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Dragu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 18.906 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 3000 Lei — bani și anume: 1. una Cassă de fier Magyar Ipar se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub No. 2770/1928 G. pentru incasarea creanței de 18906 Lei — bani capital cu 10% interese din 12 August 1927 și spesele de 3697 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 2 Iulie 1929 la orele 10 a. m. în comuna Buchin la locuința urmăritei** și toți aceia cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu cea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a Legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 31 Maiu 1929.

Portărel M. Guran.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 144 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea LX din 1908 prin aceasta public că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4101/1928 efectuându-se execuțiunea la 18 Februarie 1929 în favorul următorului Adam Grozav Caransebeș reprez. prin adv. Dr. Antoniu Marchescu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 4300 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate, cari s'au prețuit în 5450 Lei — bani și anume: 1. Un bufet cu uși de sticlă, 2. un cuier cu oglindă, 3. una oglindă de perete, 4. un pat cu una madrață, 2 iorgane și una perină, 5. un lavor compus din cinci bucăți, 6. patru scaune cu spate, 7. una masă, 8. una oglindă mică, 9. Patruzeci farfuri de porțelan, 10. una vană de tinichea, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei

mixte din Caransebeș de sub Nr. 1513/1928 G. pentru încassarea creanței de 4300 Lei — bani capital cu interese și spesele de 1995 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 28 Iunie 1929 la orele 3 p.m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 31 Maiu 1929.

Portărel M. Guran

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 364 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din lege 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub

Nr. 6281/1927 efectuându-se execuțiunea la 5 Maiu 1928 în favorul urmăritului Mihail Anderca din Petroșnița reпреz. prin avocatul Dr. Isac Radulescu domiciliat în Caransebeș, pentru suma de 4300 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supraseduate, cari s'au prețuit în 5.950 Lei — bani și anume: 1. două scroafe albe, 2. două căzi de brad noi, 3. Șapte bucăți scânduri de trei metri lungime, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2756/1928 G. pentru încassarea creanței de 4.300 Lei — bani capital cu 10% interese din 1 Octombrie 1927 și spesele de 2087 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 1 (Prima) Iulie 1929 la oarele 10 a. m. în comuna Bucosnița la locuința urmăritului și toți aceia cari au voie, de a cumpăra sunt invitați, cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș la 31 Maiu 1929.

Portărel M. Guran.

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane.

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumsețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Dobosan“ în Băile Erculane.